

Öğretmenim İşte

– GürhanGürses · 11 Aralık 2013

"Düz dara yar düz dara

Yar zülûfün düz dara

Doksan dokuz yarem var

Sen açtırdın yüz yara" meşhur Adıyaman türküsü... Yüzüncü yara bir trafik kazası... Bir öğretmenin

vefatı. Karlı ve buzlu yollardan uçuruma düşen bir servis... Öğretmenler ne iş yapardı ya! Kimsenin

gitmediği yerde görev yapardı. Kar kış demeden, yağmur çamur dinlemeden, rapor alıp kaçmadan, yan gelip yatmadan memleketin en ücra ve en zahmetli yerlerine aydınlığı götürürdü.

Ölümde olsa gider.

Kalım da olsa gider.

Terörde olsa gider.

Dağ da olsa gider.

Gider!

Kar yağdı kazalar arttı. Maddi hasar da çok, yaralanma da, ölüm de... Tedbirsizlik, dikkatsizlik, ihmal

vesaire vesaire... Mazeret çok, suçlu epey... Hep başkası... Kusurlu olan bizim dışımızda olan herkes ve

de her şey... Özel araçlar da kayan kayana... Yollar jilet gibi keskin... Çarpan çarpana, vuran vurana...

Çarpışan otolara binmişiz sanki! Toplu taşımalar neden tercih edilmez anlam veremiyorum. Bir uyarı da benden olsun bu yönde!

Okullar tatil... Riskli yerlerde de tatil olsun! Dağlık, uçurumluk yerlerde de... Karı bol olan, donu fazla olan yerlerde de... Hava tahminleri gelişmiş. Öngörüyle tatil edilebilir.

Akşam bir haber izledim televizyonda. Kara haberdü.

Adıyaman'da öğretmenleri taşıyan servis, buzlanmadan dolayı yoldan çıkıp 150 metrelik uçurumdan düşmüş. Kazada bir meslektaşımız hayatını kaybetti. 7'si öğretmen 8 kişi de yaralandı.

Hurdaya dönen araç...

Can pazarı...

Öğretmen Azize ÇELİK (23) yolda hayatını kaybetti.

Acı derinden etkiledi beni. Adı yamanmış sahiden, coğrafyası, yolu, iklimi... Çocuğunu kaybeden bir annenin kaleme aldığı bu türkü dilime dolandı.

"Adıyaman yolu yaman

Vay vay yavrucağım

Aman aman yavrucağım

Dön gel dayanamam"

Ölene rahmet, kalanlarına sabır, yaralılara şifa diliyorum. Bu yolda ölmek de şehitliktir. Eğitim şehidi...

Camiamızın başı sağ olsun!

Bu kaza sonrası düşündüm de ne kadar da zor bir mesleğimiz varmış? Kaç kişi bunu böyle biliyor acaba?

Kaç kişi bu mesleği kutsal biliyor? Hep tatilimiz akla gelir, yan gelip yatıp maaş aldığımız! İtibarımız son

dönemlerde yerlerde... Kıymetimiz ara ki bulasın cinsinden! Bakıyorum da çevreme susuyorum!
Görüyorum bazı şeyleri de kör oluyorum bazı şeylere, sağır kesiliyorum işte!
Kimsenin gitmediği yerlerde vazife yapıyoruz. Kimsenin elini taşın altına sokmadığı zamanlarda akla geliyoruz. Çoğuz ya ondan belki de! Çokluğumuz kalitemizi düşürüyor! Vasıfsız idareciler, satırla saldıran veliler -ki bugün Batman'da olmuş- öğrencilerin hakaretleri, velilerin havadarlığı, herkesin şamar oğlanı, her kesimin düşmanı gibi algılanmaya başladı bu meslek! Yapmayın böyle, etmeyin lütfen! Bu meslek memleketin yarınını hazırlıyor, memleketin geleceğine şekil veriyor. Çamurla uğraşmıyor, hamurla, samurla... İnsanla uğraşıyor insanla!
Oysa kutsaldır bu meslek zikredildiği gibi, kıymetli olmak zorundadır fikredileceği üzere: Çünkü insan yetiştiriyoruz.
Yazamıyorum çoğu şeyi... Öğretmen darp edilir, bıçaklanır, sövülür, dövülür sonra şikâyet edilir. İşini bırakamaz bu yüzden bıraksa dahi yan yana gelemez de! Sahip çıkamaz da birbirine! Bu ülkenin en yan yana gelemeyen çalışanlarıdır öğretmenler! Ne kadar mağduruz?
Adı yamanmış sahiden.
Bir trafik kazası, gönlüm hüzne durmuş. Aklım başka diyarlara kaymış. "Mesleğim dünyanın en güzel mesleği, ölüm de olsa kalım da!" diyorum yine usulca, kimse bilmese de inanmasa da!